

[Gudme.]

Det, der derimod ikke var urealistisk, var at se på, om der var mulighed for at ændre på statens egne vilkår, altså dem, der ikke umiddelbart står i aftalen mellem 66-selskabet og staten, men som, om jeg så må sige, staten fastsætter for sig selv, som lovgivningsmagten, folketinget, fastsætter for administrationen, ministeren for offentlige arbejder. Og dér var en torn, der var mulighed for at trække ud, nemlig lovforslagets § 6, den bestemmelse, der gik ud på, at der fremtidig skulle tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder til, hvis andre end 66-selskabet skulle drive rutetrafik med gods og passagerer mellem bornholmske havne og andre danske havne, en bestemmelse, der var et overordentlig betænkeligt indgreb i den havenes frihed, som vi hidtil har hævdet, og som der da også blev fremført vægtige indvendinger imod fra adskillige repræsentanter for det bornholmske erhvervsliv og for Bornholms amtsråd, indvendinger, der faldt ganske sammen med de betænkeligheder, som kom til udtryk fra det radikale venstres side, da jeg som ordfører ved første behandling var inde på dette spørgsmål. Og her viste det sig altså, at der var en mulighed for, at ministeren var til at, skal vi sige råbe op, således at der kunne skabes flertal for, at § 6 kom ud af lovforslaget, hvis til gengæld der kunne skabes et større flertal end det oprindeligt knebne for at gennemføre lovforslaget om at tiltræde kontrakten. Og det er altså blevet tilfældet.

Det radikale venstre valgte at støtte kontrakten gennemførelse og statens overtagelse af Bornholmstrafikken i det øjeblik, vi fik sikkerhed for, at denne ubehagelige bestemmelse, som § 6 var, ikke gennemførtes. Havde vi først fået den på Bornholm, var det næste måske blevet, at vi andre steder her i landet, hvor det kunne være ønskeligt at sikre en statsrute, havde fået bestemmelser ind om, at man fremtidig, hvis man ville konkurrere med en sådan statsrute, skulle hen og bede om tilladelse hos ministeren for offentlige arbejder. Ministeren har givet en begrundelse af lidt udtænkt karakter, som går ud på, at hvis man indsætter en bestemmelse som § 6, kan det måske volde vanskeligheder i internationale forhold. Den begrundelse må han da gerne bruge. Begrundelsen for vort vedkommende er ganske

enkelt den, at uden ophævelsen af § 6 havde vi ikke stemt for dette lovforslag. Nu bliver den ophævet, og så stemmer vi for lovforslaget.

Med hensyn til de øvrige ændringsforslag kan jeg i lighed med det, de øvrige ordførere har anført, sige, at også disse ændringsforslag kan det radikale venstre støtte.

Arne Larsen: Det skal kun blive nogle korte bemærkninger ved denne andenbehandling fra min side.

Ved første behandling var det jo således, at lovforslaget fik en meget uvenlig modtagelse fra de borgerlige partiers side, og at socialdemokratiet og SF alene var klar til at gennemføre lovforslaget og tage ansvaret for denne gennemførelse. Det var vi parate til og vil selvfølgelig også være det i dag. Derfor kan det selvfølgelig godt glæde én, at det snævre flertal ved første behandling er udvidet noget, således at det er et noget større flertal her i folketinget, som nu vil stemme for lovforslaget ved anden og tredje behandling.

Jeg skal ikke komme ind på det stemningsomslag, der er sket i det radikale venstre. Man erkender altså, at der er ingen vej uden om en statsovertagelse, og der er truffet aftale herom. Men så er der heldigvis en torn, der er blevet hevet ud, og det er § 6, og vi er vel nok mere eller mindre alle sammen enige om, at det ændringsforslag kan vi støtte. Der er i alle tilfælde enighed om at tilslutte sig dette ændringsforslag.

Jeg er også glad for det ændringsforslag, der er stillet med hensyn til styrelsens sammensætning, således at den udvides med 1 repræsentant og de ansatte herved får lejlighed til at vælge 2 repræsentanter i selskabets styrelse. Det fremførte jeg ved første behandling som en ønskelig målsætning især på baggrund af den øvrige lovgivning, som vi har til behandling her i folketinget, om sammensætning af aktieselskabsbestyrelser. Det var helt naturligt, at der kom en overensstemmelse mellem dette statsforetagende og den øvrige lovgivning om aktieselskaber, og jeg er glad ved, at ministeren har fulgt dette ønske, som jo også er bakket op fra forskellig side.

Ja, der er ikke stort mere at sige. Indstillingen hos hr. Juul-Madsen og hr. Holmberg er den samme som ved første behandling.